

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2

tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:15 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:15 pm – Holy Rosary

Sfânta Liturghie - 12:45 pm - Divine Liturgy

Duminica a 9-a după Rusalii

Sfântul Profet Ilie Tesviteanul (20 Iulie)

9th Sunday after Pentecost,

Saint Elias of Thesbite Prophet (July 20)

21 Iulie 2024, Glas / Tone 8

La Antifonul 3: Bucură-te încăperea lui Dumnezeu cea desfătăată, bucură-te chivotul Legii Noi, bucură-te năstrapă aurită, din care s-a dat tuturor mana cea cerească.

Tropar (30): Dintru înălțime te-ai pogorât, îndurate, și înmormântare ai luat de trei zile, ca să ne scapi pe noi din patimi. Cela ce ești viața și învierea noastră, Doamne, mărire ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Sf. Ilie: Cel ce a fost înger în trup, temeiul Profeților, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie preamăritul, trimițând de sus lui Eliseu harul, bolile le alungă și pe leproși îi curățește; pentru aceasta și celor ce-l cinstesc le izvorăște vindecarea.

Prochimen: Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeuului vostru. (Ps. 75, 11)

Stih: Cunoscute este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui. (Ps. 75, 1)

At 3rd Antiphon: Hail, O joyful house of God; hail, O chest of the New Testament; hail, You golden vase, from which the heavenly manna was given unto all.

Troparion: From on high You descended, O compassionate One. To burial of three days You have submitted to free us from our passions. O our Life and Resurrection, O Lord, glory be to You.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Troparion of St. Elias: He who was an angel in body, corner-stone of the prophets, the second precursor of the advent of Christ, the glorious Elias, sending grace from on high to Eliseus, disperses sickness and cures the lepers; because of this he like wise pours out healing to those who honour him.

Prokimenon: Make and fulfil your vows to the Lord your God. (Ps. 76, 11)

Verse: God is acknowledged in Judah, his name is great in Israel. (Ps. 76, 1)

Apostol: Din epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel citire. (3, 9-17)

Fraților, noi împreună-lucrători cu Dumnezeu suntem; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un înțelept meșter, am pus temelie; iar altul zidește. Dar fiecare să ia seama cum zidește; Căci nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea pusă, care este Iisus Hristos. Iar de zidește cineva pe această temelie: aur, argint, sau pietre scumpe, lemne, fân, trestie. Lucrul fiecăruia se va face cunoscut; îl va vădi ziua (Domnului). Pentru că în foc se descoperă, și focul însuși va lămuri ce fel este lucrul fiecăruia. Dacă lucrul cuiva, pe care l-a zidit, va rămâne, va lua plată. Dacă lucrul cuiva se va arde, el va fi păgubit; el însă se va mântui, dar așa ca prin foc. Nu știți, oare, că voi sunteți templu al lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi.

Evangelhia: Matei 14, 22-34

În vremea aceea a a silit Iisus pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți! Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie l-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.

Epistle: A reading from the First Epistle of the Holy Apostle Paul to the Corinthians: (3, 9-17)

Brethren! We do share in God's work; you are God's farm, God's building. By the grace of God which was given to me, I laid the foundations like a trained master-builder, and someone else is building on them. Now each one must be careful how he does the building. For nobody can lay down any other foundation than the one which is there already, namely Jesus Christ. On this foundation, different people may build in gold, silver, jewels, wood, hay or straw but each person's handiwork will be shown for what it is. The Day which dawns in fire will make it clear and the fire itself will test the quality of each person's work. The one whose work stands up to it will be given his wages; the one whose work is burnt down will suffer the loss of it, though he himself will be saved; he will be saved as someone might expect to be saved from a fire. Do you not realise that you are a temple of God with the Spirit of God living in you? If anybody should destroy the temple of God, God will destroy that person, because God's temple is holy; and you are that temple.

Gospel: Matthew 14, 22-34

At that time Jesus made the disciples get into the boat and go on ahead to the other side while he sent the crowds away. After sending the crowds away he went up into the hills by himself to pray. When evening came, he was there alone, while the boat, by now some furlongs from land, was hard pressed by rough waves, for there was a headwind. In the fourth watch of the night he came towards them, walking on the sea, and when the disciples saw him walking on the sea they were terrified. "It is a ghost," they said, and cried out in fear. But at once Jesus called out to them, saying, "Courage! It's me! Don't be afraid." It was Peter who answered. "Lord," he said, "if it is you, tell me to come to you across the water." Jesus said, "Come." Then Peter got out of the boat and started walking towards Jesus across the water, but then noticing the wind, he took fright and began to sink. "Lord," he cried, "save me!" Jesus put out his hand at once and held him. "You have so little faith," he said, "why did you doubt?" And as they got into the boat the wind dropped. The men in the boat bowed down before him and said, "Truly, you are the Son of God." Having made the crossing, they came to land at Gennesaret.

Priceasna: (63) Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-l pe el întru cele de sus. Aliluia.

Communion Hymn: Praise the Lord from heavens, praise him in high places. Alleluia.

77. Te ador, Isuse

Te ador, Isuse, tainic Dumnezeu,
Taina aceasta sfântă e locașul Tău.
Inima mea-ntreagă Ție Ți-o jertfesc,
Când sub vălul pâinii, dornic Te privesc.

Simțurilor mele, Tu le ești ascuns.
Singură, credința taina Ți-a pătruns.
Cred tot ce mi-ai spus Tu, Fiule-ntrupat,
Căci Tu ești Cuvântul cel adevărat.

S-ascundea pe cruce tot ce e ceresc,
Iar aici s-ascunde și ce-i omenesc.
Cred că ești de față, om și Dumnezeu,
Mângâierea dulce a sufletului meu.

Rănilor-ți ca Toma, Doamne nu le văd:
Dar ca și el Domn și Dumnezeu Te cred.
Dă-mi credință vie, dă-mi ca să sperez,
Și-n iubire-aprinsă, Ție să-Ți urmez.

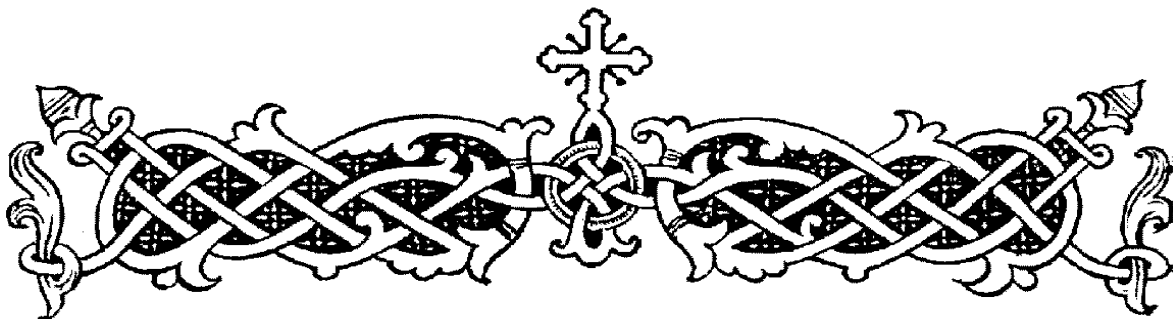
Taină de-amintire-a morții Domnului
Pâine de viață ești Tu omului.
Fii și mie pururi dulce nutremânt
Singura-mi dulceață pe acest Pământ!

O, Isuse bune, Miel însângerat,
Spală al meu suflet de orice păcat,
Căci din al Tău sânge, chiar și-un
singur strop,
Poate ca să spele al relelor potop.

O, Isuse Doamne, tainic Dumnezeu,
Împlinește-mi dorul sufletului meu:
Fă să cadă vălul de pe Fața Ta,
Și-n vecia-ntreagă să Te pot vedea.

97. Către Născătoarea

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară
bucură-te, ceea ce ești plină de dar,
Marie Domnul e cu tine,
binecuvântată ești tu între femei și
binecuvântat este rodul pântecelui
tău, că ai născut pe Hristos,
Mântuitorul sufletelor noastre.
Preasfântă Născătoare de
Dumnezeu roagă-te, roagă-te pentru
noi păcătoșii, acum și în ceasul

Sfântul Ilie Proorocul

adaptare după "Viețile Sfinților" Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice București

Unii dintre profeții Vechiului Testament și-au împlinit misiunea de vestitori și apărători ai legii divine fără a fi scris mesajul lor; aceștia sunt "profeții acțiunii", spre deosebire de profeții scriitori care, asemenea lui Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel și alții, au lăsat scrieri, acum incluse în canonul Cărilor Sfinte. Unul dintre cei mai mari profeți ai faptelor este Ilie, misiunea lui fiind aceea de a readuce poporul și a-l menține în credința într-un singur Dumnezeu, într-o perioadă în care cultul idolatric și licențios al Canaanului atrăsese pe mulți dintre Israeliti. Ilie s-a născut spre sfârșitul secolului al X-lea î.C., și cea mai mare parte a activității sale s-a desfășurat sub domnia timidului Achab (873-854), ajuns un instrument docil în mâinile soției sale Izabela, de origine feniciană, și care de la început a favorizat cultul lui Baal, pe care apoi l-a impus întregului popor.

Când credința într-un singur Dumnezeu aproape dispăruse, și majoritatea poporului îmbrățișase idolatria, Ilie s-a prezentat în fața regelui Achab și a anunțat o perioadă de trei ani de secetă, drept pedeapsă din partea lui Dumnezeu. Pentru a dovedi falsitatea idolilor și puterea adevăratului Dumnezeu, Ilie convoacă pe Muntele Carmel pe regele Achab și pe delegații din toate triburile lui Israel, ca să participe la o probă a focului. Ilie a spus către popor: "Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-l pe El; și dacă este Baal, urmați-l pe acesta ... Prooroc al Domnului am rămas numai eu singur, iar prooroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni și prooroci ai dumbrăvilor Astartei patru sute. Dați-ne doi junci; ei să-și aleagă unul, să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu aprindă; iar eu voi găti pe celălalt vițel și-l voi pune pe lemne și foc nu voi aprinde. Apoi voi chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Și Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela este Dumnezeu. Și a răspuns tot poporul: "Bine ai grăit!" (III Regi 18,21-25). Proorocii lui Baal au pregătit primii altarul și au început să strige către cer: "și strigau cu glas mai tare și se înțepau după obiceii lor cu săbii și lănci până ce curgea sânge. Trecuse de amiază și ei tot s-au

zbuciumat mereu până la timpul jertfei, dar n-a fost nici un glas, nici răspuns, nici auzire" (III Regi 18,27-29). Ilie pregătește și el un altar, cere să se toarne apă pe lemne și în jurul altarului și apoi se roagă: "...auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că tu ești Dumnezeu în Israel ... Și s-a coborât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: "Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!" (III Regi 18,36-39).

Poporul entuziat a îndepărtat pe slujitorii cultului păgân și a reînnoit legământul de credință față de Iahve. Ilie considera că a sosit ceasul triumfului definitiv, dar nu peste mult timp, cu amărăciune și nedumerire în suflet, s-a văzut nevoit să fugă în pustiu pentru a scăpa de furia Izabelei.

Urmărit ca un animal de pradă, energicul și inflexibilul profet a trecut printr-un moment de descurajare. Munca depusă până atunci și însăși viața lui i s-au părut zadarnice și a rugat pe Dumnezeu să-i rupă firul care-l mai ținea legat de pământ. Dar un înger al Domnului îl încurajează, oferindu-i o pâine coaptă în vatră și un urcior cu apă; apoi îi apare însuși Dumnezeu care îi redă curajul neînfricat de altădată. Ilie a înțeles că Dumnezeu nu realizează triumful binelui prin gesturi spectaculoase, dar lucrează cu îndelungată răbdare, deoarece El este Cel Veșnic și timpul este supus Lui.

Profetul, cu forțe reîmprospătate, îmbrăcat într-o manta de piele peste șorțul aspru strâns în jurul coapselor, se reîntoarce în mijlocul poporului lui Dumnezeu, dar nu asistă la triumful deplin al credinței în Iahve. Opera de refacere spirituală, începută cu atâta trudă, va fi dusă la bun sfârșit de către ucenicul său Elizeu, căruia Ilie i-a transferat chemarea divină și spiritul său, aruncându-i pe spate mantaua. Elizeu a fost martorul unic al sfârșitului misterios al lui Ilie, întâmplat în anul 850 înainte de Cristos, prin urcarea lui într-un car de foc.